

Czwartek, 12 września 2013 r.

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej, rządów i parlamentom państw członkowskich UE, Zgromadzeniu Parlamentarnemu NATO oraz sekretarzowi generalnemu NATO.

P7_TA(2013)0383

Presja wywierana przez Rosję na kraje Partnerstwa Wschodniego (w kontekście zbliżającego się szczytu Partnerstwa Wschodniego w Wilnie)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie nacisku, jaki Rosja wywiera na kraje Partnerstwa Wschodniego (w kontekście zbliżającego się szczytu Partnerstwa Wschodniego w Wilnie) (2013/2826(RSP))

(2016/C 093/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbędzie się w Wilnie w listopadzie 2013 r.,
 - uwzględniając fakt, że Ukraina, Gruzja i Mołdawia mają perspektywy odpowiednio na podpisanie lub parafowanie układu o stowarzyszeniu z Unią Europejską, uwzględniając w szczególności fakt, że stawką w grze jest obecnie nowy, wzbogacony model stowarzyszenia, zapewniający poszerzone i pogłębione stosunki z partnerami europejskimi, a przez to wychodzący zdecydowanie poza zwykłe korzyści gospodarcze, ukierunkowany na zacieśnione stosunki polityczne i społeczne,
 - mając na uwadze, że przyjęte w 1994 r. w Budapeszcie memorandum w sprawie rozbrojenia jądrowego na Ukrainie daje temu krajowi gwarancje na wypadek użycia lub groźby użycia siły i przewidujące wspieranie tego kraju w razie prób wywierania nań presji w formie przymusu ekonomicznego,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stałe zaangażowanie w ramach Partnerstwa Wschodniego zapewniło państwom należącym do niego spójny program realizacji reform, które przynoszą korzyści ich obywatelom, natomiast układy o stowarzyszeniu oraz pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego stanowią dobrowolne zobowiązania i dają możliwość zacieśniania i owocnego kontynuowania współpracy między stronami w wielu dziedzinach;
- B. mając na uwadze, że wobec niedawnych nacisków, jakie Rosja wywierała na kraje Partnerstwa Wschodniego zmierzające do zawarcia układów o stowarzyszeniu, w tym ukierunkowanych sankcji w stosunku do wywozów z Ukrainy, nałożenie zakazu wywozu na przemysł winiarski Mołdawii, dodatkowych przeszkód utrudniających dążenie do rozwiązania konfliktu naddniestrzańskiego, groźb dotyczących bezpieczeństwa kierowanych do Armenii, mających zmusić kraje Partnerstwa Wschodniego, by nie podpisywały lub nie parafowały układów o stowarzyszeniu lub pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu, a zamiast tego wstąpiły do unii celnej, na której czele stoi Rosja, i którą ta ostatnia zamierza przekształcić w unię euroazjatycką, kraje Partnerstwa Wschodniego znalazły się w niepewnej sytuacji wynikającej z ograniczeń geopolitycznych, którym nie powinny być poddawane;
- C. mając na uwadze, że rodzaj nacisków wywieranych na kraje Partnerstwa Wschodniego, obejmujących obecne elementy gospodarcze i polityczne oraz zapowiedź przyszłych restrykcji gospodarczych, wskazuje, że Rosja zamierza nadal traktować region Partnerstwa Wschodniego jako swoją strefę wpływów i przeciwstawiać się perspektywie ściślejszej integracji tych krajów z Unią Europejską w drodze układów o stowarzyszeniu, co stanowi podejście sprzeczne z zasadami suwerenności krajowej, wzajemnego zaufania i stosunków dobrosąsiedzkich;

Czwartek, 12 września 2013 r.

- D. mając na uwadze, że kraje Partnerstwa Wschodniego mają pełne suwerenne prawo i swobodę nawiązywania stosunków z wybranymi krajami, w charakterze równych partnerów, zgodnie z porozumieniami helsińskimi;
- E. mając na uwadze, że obecnie bardziej niż kiedykolwiek należy zwrócić uwagę na niepokojące naciski w regionie Partnerstwa Wschodniego UE oraz na samo przedsięwzięcie, jakim jest Partnerstwo Wschodnie, podważane i kwestionowane w praktyce przez Rosję;
- F. mając na uwadze, że układ o stowarzyszeniu z UE wiąże się z przeprowadzeniem reform politycznych i prawnych mających na celu umocnienie praworządności, ograniczenie korupcji oraz zapewnienie większego poszanowania praw człowieka; mając na uwadze, że przystąpienie do unii celnej – w przeciwieństwie do układu o stowarzyszeniu – nie wymaga żadnych punktów odniesienia opartych na wartościach ani uwarunkowań, w związku z czym nie może być ono postrzegane jako zachęta do przeprowadzania krajowych reform;
- G. mając na uwadze, że Rosja często wykorzystuje zamrożone konflikty do osłabiania lub podważania pełnej suwerenności krajów Partnerstwa Wschodniego stosownie do swych interesów geopolitycznych i gospodarczych;
1. przypomina, że zasady niezawisłej równości i poszanowania praw nierozdzielnie związane z suwerennością, nieinterwencji w sprawy wewnętrzne, dobrej współpracy międzypaństwowej i wypełniania w dobrej wierze obowiązków wynikających z prawa międzynarodowego, a uzgodnionych w porozumieniach helsińskich, to podstawowe reguły leżące u podstaw stosunków międzynarodowych między niezależnymi państwami i jako takich nie należy ich w żaden sposób naruszać;
 2. ubolewa, że w miarę zbliżania się wileńskiego szczytu Partnerstwa Wschodniego nasilają się różnego rodzaju naciski na kraje Partnerstwa Wschodniego zbliżające się do końcowego etapu negocjacji w sprawie podpisania lub parafowania układów o stowarzyszeniu; postrzega te naciski jako niedopuszczalne; ponadto jest zdania, że postępująca integracja krajów partnerskich z UE jest zgodna z ich dążeniem do zachowania stosunków dobrosąsiedzkich z Rosją i wzywa Rosję do powstrzymania się od podejmowania jakichkolwiek działań będących w sprzeczności ze wspomnianymi zasadami z Helsinek; wzywa Federację Rosyjską, by powstrzymała się do wywierania dalszego nacisku na kraje Partnerstwa Wschodniego oraz by w pełni uszanowała ich niezawisłe prawo do stosowania własnych rozwiązań politycznych;
 3. podkreśla z naciskiem, że swobodne decyzje krajów Partnerstwa Wschodniego, niemające absolutnie żadnego negatywnego wpływu na handel z Rosją, nie powinny wiązać się z takimi konsekwencjami wobec nich, jak środki handlowe, restrykcje wizowe, ograniczenia w mobilności pracowników i ingerowanie w zamrożone konflikty; ponadto zdecydowanie odrzuca grę o sumie stałej jako wyznacznik w stosunkach krajów Partnerstwa Wschodniego z UE i Rosją;
 4. jest przekonany, że dalsze reformy polityczne i gospodarcze w tych krajach, oparte na wartościach i normach, UE leżą – w ostatecznym rozrachunku – w interesie Rosji, ponieważ doprowadzą one do rozszerzenia strefy stabilności, dobrobytu i współpracy na jej granicach; przypomina, że UE stale zachęca Rosję, by poprzez konstruktywne podejście do krajów Partnerstwa Wschodniego wniosła swój wkład w ten proces;
 5. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), by uznały te wydarzenia za wykraczające poza aspekty czysto handlowe, będące tylko przykrywką dla rażącej presji politycznej, oraz by podjęły obronę partnerów Unii, wysyłając wszystkim krajom Partnerstwa Wschodniego zdecydowany sygnał wsparcia w ich europejskich aspiracjach i wyborach;
 6. ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla parafowania lub podpisania układów o stowarzyszeniu na szczycie w Wilnie z tymi krajami Partnerstwa Wschodniego, które są gotowe i chętne do podjęcia takiego kroku, jeśli spełnione zostaną niezbędne wymogi; uważa, że nada to nowy impuls stopniowej integracji oraz znacznemu pogłębieniu stosunków, a jednocześnie będzie odpowiedzią na europejskie wybory tych krajów; w związku z tym wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do kontynuowania i intensyfikacji starań o sfinalizowanie prowadzonych obecnie prac przygotowawczych do szczytu oraz o nieuleganie wywieranej na nie presji;
 7. podkreśla, że UE musi wypełnić zobowiązanie zaangażowania się w obronę w duchu solidarności krajów Partnerstwa Wschodniego, na które Rosja wywiera jawne, niepokojące i nasilające się naciski zmierzające do powstrzymania ich przed stowarzyszeniem z UE i zwraca się do Komisji i Rady o przedstawienie konkretnych i skutecznych środków wspierania krajów partnerskich;

Czwartek, 12 września 2013 r.

8. przypomina, że układy o stowarzyszeniu oraz pogłębione i kompleksowe umowy o wolnym handlu mają na celu poprawę konkurencyjności, produkcji gospodarczej oraz wyników krajów partnerskich i UE przy jednoczesnym poszanowaniu współpracy gospodarczej krajów Partnerstwa Wschodniego z Rosją w sposób przynoszący korzyści wszystkim stronom; zwraca uwagę że układy o stowarzyszeniu i kompleksowe umowy o wolnym handlu same w sobie nie podważają wieloletnich stosunków handlowych, jakie kraje Partnerstwa Wschodniego utrzymują w regionie; wręcz przeciwnie, uważa że nie powinno się ich postrzegać jako niezgodne z tymi stosunkami handlowymi, a także że wszelkie spory handlowe powinno się rozwiązywać zgodnie z zasadami i zobowiązaniami określonymi w Światowej Organizacji Handlu, bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z układów o stowarzyszeniu oraz pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu; potwierdza ponadto, że UE gotowa jest wspomóc partnerów z Partnerstwa Wschodniego w wysiłkach integracyjnych wspierając tymczasowe stosowanie odnośnych sekcji układów o stowarzyszeniu lub pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu po ich podpisaniu, odblokowując zawieszono pożyczki oraz programy pomocy po podpisaniu lub parafowaniu układów o stowarzyszeniu lub pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu, jeśli zostaną spełnione wymagane warunki, a także stosując ułatwienia wizowe i prowadząc działania otwierające perspektywy ruchu bezwizowego;

9. zwraca uwagę, że w krajach oczekujących parafowania lub podpisania układów o stowarzyszeniu integracja europejska cieszy się poparciem większości opinii publicznej; niemniej jednak wzywa Komisję i ESDZ do nasilenia działań na rzecz propagowania Partnerstwa Wschodniego i płynących z niego korzyści wśród ogółu ludności w krajach partnerskich jako sposobu umacniania konsensusu politycznego dotyczącego ich aspiracji europejskich; domaga się szybkiego opracowania i zainicjowania szeroko zakrojonej kampanii informacyjnej w odnośnych krajach partnerskich dotyczącej charakteru układów o stowarzyszeniu, płynących z nich korzyści i związanych z nimi wymogów;

10. zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim, rządowi i parlamentom krajów Partnerstwa Wschodniego oraz rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Rady Europy oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

P7_TA(2013)0384

Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania na temat realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania na temat realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE (COM(2013)0179),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw (sprawozdanie śródkresowe) ⁽²⁾,
- uwzględniając program sztokholmski i plan działań służący jego realizacji (COM(2010)0171),
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej przyjętą przez Radę w dniu 25 lutego 2010 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0245.